

Sygn. akt: I C 326/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 13 czerwca 2012 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Witold Cieślik

Protokolant: Ewelina Kurdziel

po rozpoznaniu w dniu 04 czerwca 2012 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powoda A. P. kwotę 25.380,62 złotych (dwadzieścia pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt złotych sześćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 25.000 zł od dnia 15.10.2010 r. do dnia zapłaty,

- 270,00 zł od dnia 11.03.2011 r. do dnia zapłaty

- 110,62 zł od dnia 20.04.2012 r. do dnia zapłaty,

II. ustala, że strona pozwana będzie ponosić odpowiedzialność za dalsze, mogące ujawnić się w przyszłości konsekwencje wypadku powoda z dnia 10 września 2010 r.,

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.697,88 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. nakazuje stronom, aby uiścili na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Lubinie) następujące kwoty tytułem brakujących kosztów procesu:

- powód kwotę 247,74 zł,

- strona pozwana kwotę 637,07 zł.

Sygn. akt I C 326/11

UZASADNIENIE

Powód A. P. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w S. na swoją rzecz kwoty 10 000,00 zł tytułem dopłaty kwoty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z odsetkami ustawowymi od dnia 15.10.2010 r. do dnia zapłaty, kwoty 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia z odsetkami ustawowymi od dnia 11.03.2011 r. do dnia zapłaty, zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 10.09.2010 r. w L. doszło do wypadku drogowego, w którym został poszkodowany, zaś sprawca wypadku miał wykupioną polisę odpowiedzialności cywilnej u stropy pozwanej. Wskazał także, iż wskutek powyższego wypadku doznał obrażeń ciała w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego oraz piersiowego w związku z czym zaczął się leczyć we Miedziowym Centrum (...), nosił kołnierz ortopedyczny przez okres dwóch tygodni oraz uczęszczał na zabiegi rehabilitacyjne. Argumentował również, iż w związku z przewlekłymi pourazowymi reakcjami lękowymi zaczął leczyć się w Centrum Psychiatrii i Psychologii (...) w L., a proces leczenia zarówno o podłożu ortopedycznym jak i psychicznym dotychczas nie został zakończony. Powód podniósł nadto, że w dniu 14.09.2010 r. telefonicznie zgłosił szkodę stronie pozwanej, jednak wobec zwłoki ubezpieczyciela z decyzją o wypłacie należnych świadczeń odszkodowawczych, w piśmie z dnia 10.02.2011 r., za pośrednictwem Kancelarii (...) w L., wezwał pozwane towarzystwo ubezpieczeń do zapłaty kwoty 50 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, jednak strona pozwana w toku likwidacji szkody wypłaciła dotychczas jedynie kwotę 5 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Zdaniem powoda, przyznana i wypłacona kwota zadośćuczynienia jest znacznie zaniżona i niewspółmierna do rozmiaru doznanej przez niego krzywdy. Uzasadniał poza tym, że w trakcie leczenia poniósł koszty w kwocie 270,00 zł, które strona pozwana obowiązana jest mu zwrócić.

Strona pozwana (...) Towarzystwo (...) w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznała, że ponosi odpowiedzialność cywilną za skutki wypadku, któremu uległ powód w dniu 10.09.2010 r., jednak w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego szkody ustalono, że powód doznał obrażeń ciała skutkujących stosunkowo niewielkim uszczerbkiem na zdrowiu. Wskazała także, iż przy uwzględnieniu wszelkich przesłanek wpływających na wysokość zadośćuczynienia wypłacona powodowi kwota zadośćuczynienia w wysokości 5 000,00 zł jest adekwatna do stosunkowo niewielkiego rozmiaru krzywdy doznanej przez niego. Stron pozwana podniosła nadto, że dochodzona przez powoda kwota 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia nie pozostaje w związku przyczynowym ze szkodą, gdyż powód udał się do poradni psychologicznej dopiero w styczniu 2011 r., a badanie było jednorazowe i nie zalecono powodowi stosowania żadnych leków ani dalszej terapii.

Powód w piśmie procesowym z dnia 02.04.2012 r. rozszerzył powództwo o kwotę 25 110,62 zł, domagając się zasądzenia od strony pozwanej na swoją rzecz kwoty 35 000,00 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia z odsetkami od dnia 15.10.2010 r. do dnia zapłaty, kwoty 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.03.2011 r. do dnia zapłaty, kwoty 110,62 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia z ustawowymi odsetkami od 15 dnia od dnia złożenia niniejszego pisma, zasądzenia od strony pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400,00 zł oraz kwoty 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a także ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość.

W uzasadnieniu podał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zwłaszcza ustalenia biegłych sądowych, wskazuje na to, że doznał on 20% uszczerbku na zdrowiu, a rokowanie co do pełnego wyleczenia nie jest pomyślne, zatem rozmiar doznanej przez niego krzywdy jest znaczny, co uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia w podwyższonej wysokości. Podniósł nadto, że w związku z leczeniem poniósł dalsze koszty w kwocie 110,62 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.09.2010 r. w L. w trakcie przewożenia przez powoda A. P. samochodem swojej żony i dwójki dzieci doszło do wypadku drogowego, którego sprawca był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) S.A. w S.. Wskutek przedmiotowego zdarzenia powód został poszkodowany.

dowód: kserokopia notatki policyjnej z dnia 10.09. (...). k 10 – 11

wydruk komputerowy akt szkody k 40 – 88

przesłuchanie powoda A. P. k 216 – 217

Wskutek przedmiotowego zdarzenia powód, liczący wówczas 35 lat, doznał urazu bezwładnościowego kręgosłupa szyjnego i urazu pleców w odcinku piersiowym. Bezpośrednio po zdarzeniu pierwszej pomocy medycznej udzielono powodowi w Izbie Przyjęć Chirurgicznej Szpitala w L., gdzie rozpoznano u niego skręcenie kręgosłupa szyjnego i piersiowego oraz zastosowano kołnierz ortopedyczny, który powód nosił przez okres około 2 tygodni. Następnie powód leczył się w (...) w L., przechodząc rehabilitację w styczniu i czerwcu 2011 r. W związku z doznany urazem powód odczuwał znaczne dolegliwości bólowe ograniczające zdolność wykonywania ruchów skrętnych głowy, przebywał 2 tygodnie na zwolnieniu lekarskim, a następnie wykorzystał 2 tygodnie urlopu wypoczynkowego.

dowód: kserokopia historii choroby powoda k 12 – 17

opinia sądowo – lekarska k 104 – 106

przesłuchanie powoda A. P. k 216 – 217

Od chwili powyższego wypadku drogowego stan psychiczny powoda ulegał pogorszeniu. Zaczął on odczuwać silny lęk w sytuacjach zwianych z prowadzeniem samochodu. Powód odczuwał strach przez jazdą samochodem, zaś w ciągu dnia pojawiały się u niego wspomnienia dotyczące przeżytego wypadku, obraz przerażenia dzieci i żony. Unikał jazdy samochodem z żoną i dziećmi, czując się odpowiedzialnym za narażenie swoich bliskich na przykre przeżycia związane z wypadkiem komunikacyjnym, którego wszakże nie spowodował, co potęgowało u niego obawę o to, że nie będzie w stanie uchronić swojej rodziny przez potencjalnym powtórzeniem takiego zdarzenia. Powód w dniu 25.01.2011 r. zgłosił się do Centrum Psychiatrii i Psychologii (...) w L., gdzie stwierdzono u niego przewlekłe pourazowe reakcje lękowe. Od tej chwili powód systematycznie leczy się u psychologa i psychiatry w związku z zespołem stresu pourazowego do chwili obecnej, stosując również środki farmakologiczne.

dowód: kserokopia historii powoda k 18 – 23, 126 – 129, 152 – 168, 209 – 213

opinia psychologiczno – psychiatryczna k 146 – 151

przesłuchanie powoda A. P. k 216 – 217

Powód do chwili obecnej odczuwa bole karku promieniujące do potylicy i pleców, drętwienie mięśni przykręgosłupowych szyi, a dolegliwości bólowe powodują ograniczenie ruchów, szczególnie skrętnych głowy. Ból nasila się podczas dłuższego siedzenia w jednej pozycji i podczas podnoszenia cięższych przedmiotów. Powód w dalszym ciągu przechodzi rehabilitację.

dowód: kserokopia historii choroby powoda k 12 – 17, 90, 130 – 132, 207 – 208

opinia sądowo – lekarska k 104 – 106

przesłuchanie powoda A. P. k 216 – 217

Wskutek przedmiotowego wypadku komunikacyjnego powód przebył uraz bezwładnościowy kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu torebkowo – więzadłowego z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy z zespołem bólowym przeciążeniowym, bez objawów ubytkowych i korzeniowych. W związku z wypadkiem, któremu powód uległ w dniu 10.09.2010 r., doznał on trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10%. Rokowanie co do całkowitego wyleczenia powoda nie jest pomyślne, gdyż bóle o średnim nasileniu mogą się powtarzać, zwykle po większych wysiłkach lub po naziębieniu tej okolicy, przy czym nie mają one z zasady znacznego natężenia.

dowód: opinia sądowo – lekarska k 104 – 106

W związku z doznany przez powoda urazem psychofizycznym w wyniku wypadku samochodowego w dniu 10.09.2010 r. powód odczuwa zaburzenia stresowe pourazowe. Powód bezpośrednio po wypadku komunikacyjnym doznał obrażeń ciała, a następnie ujawniły się zaburzenia psychiczne związane z przeżytym stresem. Powód

mimo upływu czasu i leczenia psychiatrycznego nadal ulega silnym wzburzeniom emocjonalnym, a negatywne emocje długotrwale zalegają w jego psychice, powodując brak swobody zachowania i kompulsywną obserwację otoczenia, co znacząco obniża jakość jego życia. Z punktu widzenia zaburzeń stresowych pourazowych związanych z przedmiotowym wypadkiem powód doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10%, co odzwierciedla utrzymujące się objawy lękowe, zaburzenia emocji i samooceny związane z dezadaptacją powypadkową. Rokowanie długoterminowe jest niepewne ze względu na długotrwałość i uporczywość utrzymujących się objawów. Powód w dalszym ciągu wymaga leczenia psychiatrycznego i pomocy psychologicznej.

dowód: opinia psychologiczno – psychiatryczna k 146 – 151

Powód w związku z badaniem psychiatrycznym i psychologicznym w dniu 25.01.2011 r. poniósł koszty w wysokości 270,00 zł. Natomiast w sierpniu 2011 r. i grudniu 2011 r. nabył leki za łączną kwotę 110,62 zł.

dowód: kserokopia rachunku nr (...) z dnia 25.01.2011 r. k 24

kserokopia faktury VAT nr (...) k 187 – 188

Powód przed powyższym wypadkiem pracował w Zakładach (...) jako mechanik – ślusarz pod ziemią. Obecnie nadal wykonuje pracę na swoim stanowisku pracy, jednak w związku z odczuwanymi pourazowymi dolegliwościami bólowymi kręgosłupa przy dźwiganiu i wykonywaniu cięższych prac fizycznych musi stosować środki farmakologiczne przeciwbólowe. Po wypadku komunikacyjnym musiał ograniczyć pracę wykonywaną w nadgodzinach, przez co osiąga mniejsze dochody. Powód uzyskuje wynagrodzenie za pracę w kwocie około 3 000 zł netto miesięcznie, a nadto pobiera dodatkowe wynagrodzenie barbórkowe i nagrody roczne.

dowód: przesłuchanie powoda A. P. k 216 – 217

Powód zgłosił telefonicznie szkodę stronie pozwanej w dniu 14.09.2010 r. W związku z długotrwałym brakiem rozstrzygnięcia pozwanego towarzystwa ubezpieczeń w przedmiocie przyznania świadczeń odszkodowawczych powód, za pośrednictwem Kancelarii (...) w L. w piśmie z dnia 10.02.2011 r. zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę kwoty 50 000,00 zł zadośćuczynienia z odsetkami od dnia 15.10.2010 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia w terminie 30 dni od otrzymania niniejszego pisma. Strona pozwana pismem z dnia 20.03.2011 r. poinformowała powoda o przyznaniu kwoty 5 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

dowód: wydruk komputerowy akt szkody k 40 – 88

przesłuchanie powoda A. P. k 216 – 217

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, że odpowiedzialność strony pozwanej z polisy OC wobec powoda za skutki zdarzenia komunikacyjnego z dnia 10.09.2010 r. pozostawała okolicznością bezsporną pomiędzy stronami. Strona pozwana uznała roszczenie powoda w przedmiocie zadośćuczynienia do wysokości wypłaconej mu dotychczas z tego tytułu kwoty 5 000,00 zł. Dlatego też Sąd nie zajmował się szczegółowymi rozważaniami co do zasady odpowiedzialności cywilnej strony pozwanej, oceniając zasadność roszczenia powoda w zakresie wysokości należnego zadośćuczynienia oraz odszkodowania.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445§1 k.c. w powyższym przypadku sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy) stanowiącej rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i

powinno ułatwić przezwycięzenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Wprawdzie przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi powinien kierować się Sąd przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia, to jednak odpowiednie wskazówki w zakresie określania wysokości takiego świadczenia pieniężnego zostały wypracowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie prawa. Charakter szkody niemajątkowej decyduje o jej niewymierności, jednak biorąc pod uwagę, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień fizycznych i psychicznych przez zobowiązanego do odszkodowania, to odpowiednia suma powinna być pochodną wielkości doznanej krzywdy i przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość zasądzonej kwoty powinna być umiarkowana przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar krzywdy. Przesłanki, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia zostały wskazane w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Decydujące znaczenie powinien mieć rozmiar doznanej szkody niemajątkowej przejawiający się rodzajem uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego, a także ujemne skutki zdrowotne w przyszłości (por. wyrok SN z dnia 27 lutego 2004 r. V CK 282/03, wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 r. II CK 131/03). Ponadto wysokość świadczenia z tytułu zadośćuczynienia nie powinna być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, ale powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok SN z dnia 28 września 2001 r., sygn. akt III CKN 427/00).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentacji lekarskiej i opinii biegłych sądowych lekarzy wskazuje na to, że powód wskutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 10.09.2010 r. doznał urazu psychofizycznego w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego i piersiowego oraz zaburzeń stresowych pourazowych. Bezpośrednio po wypadku odczuwany był przez powoda uraz fizyczny, silne bóle kręgosłupa szyjnego i ograniczenie ruchów szyi oraz głowy wiązały się z koniecznością zastosowania kołnierza ortopedycznego, który powód nosił przez dwa tygodnie, co bez wątpienia stanowiło istotny dyskomfort psychiczny. Z dokumentacji lekarskiej powoda w Miedziowym Centrum (...) w L. wynika także, iż przechodził on wielokrotnie rehabilitację i w dalszym ciągu pozostaje pod opieką poradni rehabilitacyjnej. Co więcej powód w trakcie przesłuchania wskazał, iż dolegliwości związane z przeżytym urazem nie pozwalają mu w pełni angażować się w pracę zawodową, przez co nie może wypracowywać większej ilości nadgodzin i uzyskiwać w ten sposób wyższego wynagrodzenia. Ponadto z opinii sądowo – lekarskiej wynika, iż powód wskutek doznanego urazu w przedmiotowym wypadku przeżył uraz bezwładnościowy kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu torebkowo – więzadłowego z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy z zespołem bólowym przeciążeniowym, bez objawów ubytkowych i korzeniowych, co przejawia się trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powoda w wysokości 10%. Powód nadal odczuwa dolegliwości bólowe okolic kręgosłupa szyjnego, które ograniczają ruchy rotacyjne głowy.

Zebrane w sprawie dowody wskazują również na to, że wskutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 10.09.2010 r. powód odniósł uraz psychiczny w postaci zespołu stresu pourazowego. Z dokumentacji lekarskiej powoda w poradni zdrowia psychicznego, przesłuchania powoda i opinii psychologiczno – psychiatrycznej wynika, iż w związku z powyższym wypadkiem drogowym, doznanymi obrażeniami fizycznymi i przeżytym stresem ujawniły się u niego zaburzenia psychiczne przejawiające się lękiem przed jazdą samochodem, nadmierną czujnością i napięciem w trakcie podróżowania pojazdem, pojawiającymi się niekontrolowanymi wspomnieniami przeżytego wypadku, obawą o to, że nie będzie w stanie uchronić najbliższej rodziny przed potencjalnym powtórzeniem wypadku. Powód w związku z ujawnionym urazem psychicznym zaczął leczyć się u psychologa i psychiatry od dnia 25.01.2011 r., jednak mimo systematycznego leczenia nadal odczuwa objawy zespołu stresu pourazowego. Powyższe objawy lękowe, zaburzenia emocji i samooceny związane z dezadaptacją powypadkową obniżyły w istotny sposób jakość życia powoda, gdyż utracił komfort jazdy samochodem oraz odczuwa negatywne emocje związane z podróżowaniem tym środkiem lokomocji. Co więcej z opinii sądowo – psychologicznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrę i psychologa wynika, że powód wskutek przedmiotowego wypadku doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10% w zakresie zaburzeń stresowych pourazowych. Sąd uznał powyższe opinie: sądowo – lekarską i psychologiczno – psychiatryczną za przydatne w sprawie, bowiem zostały sporządzone w sposób profesjonalny i rzetelny oraz w całości odpowiadały na stawiane zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych.

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, rodzaj obrażeń ciała powoda po wypadku, charakter doznanego przez niego urazu psychicznego, długotrwałość leczenia, stopień natężenia dolegliwości bólowych, wystąpienie trwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 20%, Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez powoda krzywdy uzasadnia przyznanie jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 30 000,00 zł. Nadto powyższa kwota nie jest nadmierna i odpowiada przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Biorąc pod uwagę, że dotychczas została już spełniona część świadczenia z tego tytułu w wysokości 5 000,00 zł, Sąd zasądził od strony pozwanej dalszą kwotę 25 000,00 zł. Natomiast powództwo w zakresie żądania wyższej kwoty zadośćuczynienia, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Odnośnie roszczenia odszkodowawczego powoda należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty, w tym koszty leczenia. Powód na podstawie przedłożonych faktur VAT nr (...) oraz rachunku nr (...) z dnia 25.01.2011 r. wykazał, że w związku z doznanym urazem skutek przedmiotowego wypadku poniósł koszty leczenia w łącznej kwocie 380,62 zł. Na powyższą kwotę składały się koszty badania psychologicznego i psychiatrycznego w dniu 25.01.2011 r. w wysokości 270,00 zł oraz koszty zakupu leków w sierpniu i grudniu 2011 r. za łączną kwotę 110,62 zł. Strona pozwana jest więc obowiązana do zwrotu powyższych wydatków powodowi, zaś jego roszczenie w tym zakresie podlegało uwzględnieniu.

W ocenie Sądu istnieją również podstawy do ustalenia zgodnie z art. 189 k.p.c. odpowiedzialności strony pozwanej za dalsze, mogące ujawnić się w przyszłości konsekwencje wypadku z dnia 10.09.2010 r., gdyż z opinii sądowno – lekarskiej i psychiatryczno – psychologicznej sporządzonej przez biegłych sądowych w sposób jednoznaczny wynika, że rokowania co do całkowitego wyleczenia na przyszłość są niepewne zarówno co do objawów urazu fizycznego, jak i utrzymujących się objawów zespołu stresu pourazowego.

W zakresie roszczenia odsetkowego Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 481§1 i §2 k.c. Odsetki ustawowe od kwoty 25 000,00 zł zostały zasądzone od dnia 15.10.2010 r. do dnia zapłaty, gdyż w dniu 14.10.2010 r. upłynął już 30 – dniowy termin do wydania przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń decyzji o przyznaniu i wypłacie świadczeń odszkodowawczych określony w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Natomiast odsetki ustawowe od kwoty 270,00 zł przysługiwały powodowi od dnia 11.03.2011 r. do dnia zapłaty. Strona pozwana została wezwana do zapłaty tej kwoty na rzecz powoda w piśmie z dnia 10.02.2011 r. w terminie 30 dni od otrzymania tego pisma, zaś wyznaczony termin minął bezskutecznie dnia 10.03.2011 r., skutkując wymagalnością roszczenia odsetkowego od dnia następnego.

W przypadku kwoty 110,62 zł odsetki ustawowe zostały zasądzone od dnia 20.04.2012 r. do dnia zapłaty. Powód dochodził zapłaty powyższej kwoty dopiero w piśmie z dnia 02.04.2012 r. rozszerzającym powództwo w niniejszej sprawie, wyznaczając termin do zapłaty tej kwoty liczony od 15 dnia od złożenia niniejszego pisma. Ponieważ powyższe pismo zostało złożone dnia 03.04.2011 r., to 15 – dniowy termin upłynął bezskutecznie dnia 19.04.2012 r., zaś roszczenie odsetkowe od tej kwoty stało się wymagalne od dnia następnego.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów procesu zapadło na podstawie art. 100 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W niniejszej sprawie zaszyły okoliczności uzasadniające dokonanie stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu stron. Powództwo A. P. zostało uwzględnione w stosunku do zgłoszonego żądania w 72%, natomiast strona pozwana utrzymała się ze swoimi żądaniami w 28%. Koszty powoda to: opłata sądowa od pozwu i rozszerzonego powództwa w kwocie 1 770,00 zł, zaliczka na wynagrodzenie biegłych sądowych w kwocie 500,00 zł, koszty wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w kwocie 2 400 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w

kwocie 17 zł. Natomiast koszty strony pozwanej wynoszą łącznie kwotę 2 417,00 zł z tytułu zastępstwa procesowego w sprawie. Po wzajemnym zbilansowaniu kosztów stron, przy uwzględnieniu stosunku w którym utrzymały się ze swoimi żądaniami, pozwane towarzystwo ubezpieczeń obowiązane jest zwrócić powodowi koszty procesu w kwocie 2 697,88 zł.

Ponadto strony, na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stosownie do rezultatu rozstrzygnięcia w sprawie są obowiązane do uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Lubinie) brakujących kosztów postępowania z tytułu wynagrodzenia biegłych sądowych wydatkowanych tymczasowo z wydatków budżetowych tutejszego Sądu, przy czym powód powinien uiścić kwotę 247,74 zł, zaś strona pozwana kwotę 637,07 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.